

با فردی که مشکل اعتقادی دارد چگونه باید رفتار کرد

در عمل باید به گونه ای باشیم که شخص ضعیف الاعتقاد ببیند و احساس کند که ما که چنین اعتقادی داریم، رفتارمان از او که چنین اعتقادی ندارد بهتر است.

در عمل باید به گونه ای باشیم که شخص ضعیف الاعتقاد ببیند و احساس کند که ما که چنین اعتقادی داریم، رفتارمان از او که چنین اعتقادی ندارد بهتر است.

به گزارش خبرگزاری مهر، کاربران سایت شخصی دکتر محمد فنایی اشکوری استاد حوزه و دانشگاه سؤالاتی را می پرسند و وی پاسخ می دهد. در این مجال یکی از سؤالات و پاسخها را با هم می خوانیم.

سؤال: با فردی که مشکل اعتقادی دارد و نمی شود با او بحث فکری کرد، باید چگونه رفتار کرد؟

پاسخ: این مسئله بسیار ظریف است و یافتن راه حل در هر مورد نیازمند دقت و ابتکار است و نمی توان روش واحدی را در باره همه افراد به کار گرفت. اما پیشنهاد هایی را می توان مطرح کرد که در این زمینه کمک کند.

1. وقتی بحث فکری مؤثر نیست نباید آن را ادامه داد، چرا که اثر منفی دارد و باید در پی راهی دیگر بود.
2. از خشونت و برخورد منفی باید پرهیز کرد. از طعنه و متلک و هر نوع زبان منفی باید اجتناب کرد.
3. محبت و احسان بیش از هر بحثی بر دل ها اثر می نهد. از محبت خاها گل می شود.
4. فردی که حاضر نیست با شما بحث کند و به سخن شما گوش دهد، ممکن است از فرد دیگری که مورد احترام اوست شنوایی داشته باشد. در اینجا بد نیست آن دیگری را برای گفتگو با او تشویق کرد.
5. گاهی می توان کتاب (یا فیلم یا ...) مناسب و سودمندی را که مربوط به موضوع بحث است تهیه کرد و مستقیم یا غیر مستقیم به او هدیه داد تا شاید بخواند و تأثیر بپذیرد.

6. در عمل باید به گونه ای باشیم که شخص ضعیف الاعتقاد ببیند و احساس کند که ما که چنین اعتقادی داریم، رفتارمان از او که چنین اعتقادی ندارد بهتر است. مثلاً اگر آن شخص ضعیف الاعتقاد بخشنده باشد و من معتقد خسیس، او مهربان باشد و من خشن، او اهل خدمت باشد و من خودخواه و سودجو، او منظم باشد و من شلخته و ... قطعاً او علاقه ای به اعتقادات من نخواهد داشت و رفتار و شخصیت او را در بی اعتقادی من راسخ تر می کند. اما اگر عکس این ماجرا باشد، و او ببیند که من که دارای اعتقادات دینی هستم شخصیت و رفتارم بسی بهتر از اوست، قطعاً بطور ناخودآگاه مجذوب باورهایم خواهد شد. تأثیر عمل بسی بیشتر از تأثیر زبان است. امام صادق (ع) فرمود مردم را بدون زبان و با حسن خلق و عمل صالح به حق و خیر دعوت کنید. قالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (عليه السلام) كُونُوا دُعَاةَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ لِيَرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْإِحْتِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْحَيَرَ فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ عَلَيْكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالْوَرَعَ وَالْإِحْتِهَادَ وَصِدْقَ الْحَدِيثِ وَأَدَاءَ الْأَمَانَةِ وَحُسْنَ الْخُلُقِ وَحُسْنَ الْجَوَارِ وَكُونُوا دُعَاةً إِلَى أَنْفُسِكُمْ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ وَكُونُوا زَيْنًا وَلَا تَكُونُوا شَيْنًا (الكافي، ج2، ص 78).